

Det, der karakteriserer en hel del i dette finanslovforlig, er altså det, at man samtidig med de optimistiske armsving siger, at der altså er nogle grupper, som egentlig er meget dårligt stillede i forvejen, der lige skal have en tand ekstra, og det er altså dem, der er på dagpenge, og som venter på at gå på efterløn, og så de andre. Det er spørgsmålet, om de mennesker, som er ved at falde ud af dagpengesystemet, nu åbenbart skal presses ud af dagpengesystemet og ind i det sociale system.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Kernen i fru Pia Gjellerups indlæg var spørgsmålet: Hvad sker der for den enkelte? Hvordan virker de politisk-økonomiske tiltag på den enkelte?

Det er for så vidt en meget god måde at anskue samfundsforholdene på, og jeg vil så nævne to grupper, der har fordel af det, nemlig parcelhusejerne, der får lettere ved at flytte, og folk, der er kommet i arbejde – det skal jeg ikke bestride på SF's vegne.

Jeg synes, talen var interessant ved fraværet af alt det, man kunne kalde hele velfærdsdimensionen i socialdemokratisk politik. Den blev end ikke omtalt, og det har formentlig sine gode grunde. Det er muligt, at de efterfølgende ordførere for Venstre og De Konservative vil komme ind på, at de har fået sat nogle bremseklodser ind, for det er jo det, der er sagen!

Fru Pia Gjellerup sagde også: Det går stille og roligt den rette vej.

Jeg tror ikke, det er børnefamiliernes oplevelse. Vi modtager i øjeblikket en stribe henvendelser i Folketingets Socialudvalg, hvor man protesterer imod forringelser af søskenderabatten, og vi modtager en række henvendelser fra folk, der ikke længere kan få den orlovsgodtgørelse, som de kunne, inden dette finanslovforlig blev indgået; og vi kunne i Det Fri Aktuelt i går opleve – jeg formoder, at også fru Pia Gjellerup er orienteret i netop det blad – at pladsgarantier for småbørnsforældre mere og mere forsvinder ud i tågerne, fordi opsvinget betyder, at der er større efterspørgsel efter dagpasning.

Det er dog tre centrale områder for socialdemokratisk politik. Jeg skal nævne ét mere: bistandsmodtagernes fornemmelse af, det går den rette vej. Det var lovforslag nr. L 68, som vi stemte om i formiddags. Det betyder, at man forringer bistandshjælpen med ½ mia. kr. Det rammer unge, det rammer mennesker i forbiga-

ende nød, det rammer efter 12 måneder, og det rammer kontanthjælpsmodtagere, der vil have orlov.

Jeg synes, det er fantastisk, at Socialdemokratiet i sin tale kan sige: Vi er stille og roligt på rette vej – og fuldstændig mangle blikket for den nederste tredjedel af samfundets indbyggere! Det er jo det, der kendetegner den tale: et fuldstændig manglende blik for dem, der har det dårligst i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil takke både hr. Villy Søvnald og hr. Aage Frandsen for, at det er meget nemt og enkelt at svare på hr. Jes Lundes spørgsmål om, hvordan regeringen dog vil forklare, og hvordan specielt Socialdemokratiet vil forklare, at man indgår en finanslovaftale med Venstre og De Konservative – som i øvrigt var meget sort!

Det er jo ikke så svært, når man hører de to medordførere: Man vil gerne have lidt mere af det hele, og man vil ikke særlig gerne tage et medansvar for, at et opsving ikke skal løbe løbsk.

Lad mig dér bruge spørgsmålet om rådighedsreglerne:

Jeg har svært ved at fatte, at det har været muligt at piske det spørgsmål så utrolig højt op, som det har kunnet lade sig gøre, uden at man er blevet tvunget til at fortælle, hvad det egentlig er, der gøres på det område.

Hvad er det, der er så forfærdeligt ved at sige, at de regler, der er, skal bruges og skal bruges effektivt, og at man skal se efter, om de bruges, sådan at vi sikrer os, at vi ikke på et tidspunkt kommer i situationer, hvor vi må se i øjnene, at der er gode, almindelige, ordinære job, og at der stadig er en lang række arbejdsløse, og at vi ikke kan få kombineret de to ting?

Det er for Socialdemokratiet et skræmmebillede. Det *bliver* et skræmmebillede, og det bliver også i en eller anden grad *virkelighed*. Vi kommer i situationer, hvor det vil være vanskeligt at finde den rette kvalificerede arbejdskraft, og det er de situationer, vi af al kraft vil prøve at undgå så meget som overhovedet muligt. Og det kan jeg forstå at man ikke vil lægge ryg til fra SF's side.

Det er en af de helt afgørende forklaringer på, at det til trods for gode og meget sympatiske holdninger og forslag om at ville gøre tingene lidt bedre på alle mulige områder, bliver meget vanskeligt at finde en balance, hvor ansvarligheden også er i behold.